

บทที่ 5

สรุปผลวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ทัศนคติต่อการยอมรับดนตรีไทย ของนิสิตมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2538 : ศึกษากรณีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยต่อการยอมรับดนตรีไทย เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดการยอมรับดนตรีไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย และเพื่อศึกษาแนวโน้มการยอมรับดนตรีไทยในระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ชั้นปีการศึกษาที่ 1 - 6 มีจำนวน 1,200 คน จากจำนวน 16 คณะ คณะละ 75 คน

การวิจัยครั้งนี้ได้นำแนวคิด และทฤษฎีการขัดเกลาทางสังคม แนวคิด ทัศนคติ แนวคิด “Self” และแนวความคิดที่เกี่ยวกับการยอมรับมาเป็นกรอบแนวความคิด การศึกษานี้มีสมมติฐานดังต่อไปนี้

1. นิสิตที่มีบิดาชอบเล่นดนตรีไทย มีการยอมรับดนตรีไทยมากกว่า นิสิตที่มีบิดาไม่ชอบเล่นดนตรีไทย
2. นิสิตที่มีมารดาชอบเล่นดนตรีไทย มีการยอมรับดนตรีไทยมากกว่า นิสิตที่มีมารดาไม่ชอบเล่นดนตรีไทย
3. นิสิตที่มาจากโรงเรียนที่มีการส่งเสริมการเล่นดนตรีไทย มีการยอมรับดนตรีไทยมากกว่านิสิตที่โรงเรียนไม่ได้ส่งเสริมการเล่นดนตรีไทย
4. นิสิตที่มีเพื่อนชอบเล่นดนตรีไทย มีการยอมรับดนตรีไทยมากกว่านิสิตที่เพื่อนไม่เล่นดนตรีไทย
5. นิสิตที่เรียนอยู่ชั้นปีการศึกษาสูงจะมีการยอมรับดนตรีไทยมากกว่านิสิตที่เรียนอยู่ชั้นปีการศึกษาค่ำกว่า
6. นิสิตที่เป็นเพศหญิง จะมีการยอมรับดนตรีไทยมากกว่านิสิตที่เป็นเพศชาย
7. นิสิตที่มีความสามารถในการขับร้องเพลงไทย จะมีการยอมรับดนตรีไทยมากกว่านิสิตที่ไม่สามารถขับร้องเพลงไทย
8. นิสิตที่เป็นสมาชิกชมรมดนตรีไทย จะมีการยอมรับดนตรีไทยมากกว่า นิสิตที่ไม่เป็นสมาชิกชมรมดนตรีไทย

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าจากประชากร และสุ่มตัวอย่าง จากนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 1,200 คน โดยดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบแยกกลุ่ม (Statisfield Sampling) จำแนกออกตามแต่ละคณะ มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่แบบสอบถาม ทั้งหมด 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับประชากรที่ศึกษา ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวความคิดต่อดนตรีไทย โดยแสดงความคิดเห็นเป็นตารางเรียง และตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบเปิดเกี่ยวกับการยอมรับดนตรีไทย รวมคำถามทั้งหมด 41 ข้อ โดยผู้วิจัยนำไปแจก และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

ระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือกับนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2539 ถึง วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ.2539 รวมระยะเวลา 3 เดือน จากจำนวนแบบสอบถามที่แจกไป 1,200 ฉบับ ได้คืน 1,200 ฉบับ คิดเป็น 100 % เพราะผู้วิจัยเป็นผู้ช่วยอนุสาสท หอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงได้รับความร่วมมือจากนิสิตคณะต่าง ๆ ที่อยู่ในหอพักนี้เป็นอย่างดี จึงเก็บแบบสอบถามได้ 100 % และอีกส่วนหนึ่งเก็บข้อมูลในเชิงการวิจัยทางมานุษยวิทยา โดยการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ จากผู้เชี่ยวชาญผู้เกี่ยวข้องด้านดนตรีไทย

จากข้อมูลที่ได้อาจแบบสอบถามจำนวน 1,200 ฉบับนั้น ได้นำมาวิเคราะห์ผล ข้อมูลจากคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี สาขาสถิติ โดยใช้การประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS) ผลการวิจัยพบว่าเป็นไปตามสมมติฐาน 6 ข้อ และไม่เป็นไปตามสมมติฐาน 2 ข้อ จะสรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. บิดามีอิทธิพลต่อการยอมรับดนตรีไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย จากการวิจัยพบว่า บิดาที่ชอบเล่นดนตรีไทย มีผลทำให้นิสิตชอบเล่นดนตรีไทยด้วย เมื่อนำมาคำนวณมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลสรุปมีความสัมพันธ์สอดคล้อง ตรงตามข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปตามแนวความคิด “การขัดเกลาทางสังคม” แนวความคิดที่เกี่ยวกับ “การยอมรับ” และแนวความคิด “ทัศนคติ”

2. มารดามีอิทธิพลต่อการยอมรับดนตรีไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย จากการวิจัยพบว่า มารดาที่ชอบเล่นดนตรีไทย มีผลทำให้นิสิตชอบเล่นดนตรีไทยด้วย เมื่อนำมาคำนวณมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลสรุปมีความสัมพันธ์สอดคล้อง ตรงตามข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปตามแนวความคิด “การขัดเกลาทางสังคม” แนวความคิดที่เกี่ยวกับ “การยอมรับ” และ แนวความคิด “ทัศนคติ”

3. โรงเรียนมีอิทธิพลต่อการยอมรับดนตรีไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย จากการวิจัยพบว่า โรงเรียนที่มีการส่งเสริมดนตรีไทย มีผลทำให้นิสิตชอบเล่นดนตรีไทยด้วย เมื่อนำมาคำนวณมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลสรุปมีความสัมพันธ์สอดคล้อง ตรงตามข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปตามแนวความคิด “การขัดเกลาทางสังคม” แนวความคิดที่เกี่ยวกับ “การยอมรับ” และ แนวความคิด “ทัศนคติ”

4. เพื่อนมีอิทธิพลต่อการยอมรับดนตรีไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย จากการวิจัยพบว่า เพื่อนที่ชอบเล่นดนตรีไทย มีผลทำให้นิสิตชอบเล่นดนตรีไทยด้วย เมื่อนำมาคำนวณมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลสรุปมีความสัมพันธ์สอดคล้อง ตรงตามข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปตามแนวความคิด “การขัดเกลาทางสังคม” แนวความคิดที่เกี่ยวกับ “การยอมรับ” และ แนวความคิด “ทัศนคติ”

5. ระดับชั้นปีการศึกษาไม่มีผลต่อการยอมรับดนตรีไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย จากการวิจัยพบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยที่เรียนอยู่ในชั้นปีต่ำกว่า (ปี 1-2) เมื่อนำมาคำนวณมีค่านัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ผลออกมาไม่มีความสอดคล้อง ไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่า นิสิตมหาวิทยาลัยที่เรียนชั้นปีการศึกษาสูง (ปี 3-6) และนิสิตมหาวิทยาลัยที่เรียนอยู่ในชั้นปีต่ำกว่า (ปี 1-2) จะมีการยอมรับดนตรีไทยที่เท่า ๆ กัน

6. เพศไม่มีผลต่อการยอมรับดนตรีไทย ไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือชาย จากการวิจัยพบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยที่เป็นเพศหญิง จะมีการยอมรับดนตรีไทยพอ ๆ กับเพศชาย เมื่อนำมาคำนวณ มีค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลออกมาไม่มีความสอดคล้อง ไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สรุปได้ว่า นิสิตมหาวิทยาลัยที่เป็นเพศหญิง หรือ ชาย จะมีการยอมรับดนตรีไทย เท่า ๆ กัน

7. ความสามารถในการขับร้องเพลงไทยมีอิทธิพลต่อการยอมรับดนตรีไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย จากการวิจัยพบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยที่มีความสามารถในการขับร้องเพลงไทย มีผลทำให้นิสิตชอบเล่นดนตรีไทยด้วย เมื่อนำมาคำนวณมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลสรุปมีความสัมพันธ์สอดคล้อง ตรงตามข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปตามแนวความคิด “การขัดเกลาทางสังคม” แนวความคิดเกี่ยวกับ “คน” แนวความคิดที่เกี่ยวกับการ “ยอมรับ” และ แนวความคิด “ทัศนคติ”

8. สมาชิกชมรมดนตรีไทยมีอิทธิพลต่อการยอมรับดนตรีไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย จากการวิจัยพบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยที่เป็นสมาชิกชมรมดนตรีไทย มีผลทำให้นิสิตชอบเล่นดนตรีไทยมากขึ้น เมื่อนำมาคำนวณมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลสรุปมีความสัมพันธ์สอดคล้อง ตรงตามข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปตามแนวความคิด “การขัดเกลาทางสังคม” แนวความคิดเกี่ยวกับ “คน” และแนวความคิดที่เกี่ยวกับการ “ยอมรับ” และ แนวความคิด “ทัศนคติ”

การอภิปรายผล

จากสมมติฐานการวิจัยทั้ง 8 ข้อ ผู้วิจัยพบว่า

แนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติ ยังมีอิทธิพลต่อการยอมรับคนครีไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยทั้งสิ้น ทั้งในด้านครอบครัว โรงเรียน เพื่อน ชั้นปีการศึกษา เพศ ความสามารถในการขับร้องเพลงไทย และสมาชิกชมรมคนครีไทย

แนวความคิดเกี่ยวกับการขัดเกลาทางสังคม ยังมีอิทธิพลต่อการยอมรับคนครีไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ ในงานวิจัยครั้งนี้ ทั้งในด้าน ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน ความสามารถในการขับร้องเพลงไทย และการเป็นสมาชิกชมรมคนครีไทย

แนวความคิดเกี่ยวกับ “คน” (Self) ยังมีอิทธิพลต่อการยอมรับคนครีไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ ในงานวิจัยครั้งนี้ ทั้งในด้าน ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน ความสามารถในการขับร้องเพลงไทย และการเป็นสมาชิกชมรมคนครีไทย

แนวความคิดเกี่ยวกับการยอมรับ ยังมีอิทธิพลต่อการยอมรับคนครีไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ ในงานวิจัยครั้งนี้ ทั้งในด้าน ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน ความสามารถในการขับร้องเพลงไทย และการเป็นสมาชิกชมรมคนครีไทย

ปัญหาที่เกิดจากการวิจัย

เนื่องจากยังมีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการยอมรับคนครีไทยในเชิงสังคมวิทยา และมานุษยวิทยา เป็นจำนวนน้อย ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาจากอดีต ยังไม่มีการสนับสนุนการวิจัยทางด้านศิลปวัฒนธรรมไทยเต็มที่ จึงทำให้ขาดคำรณในการที่จะค้นคว้า หากความรู้ อย่างแท้จริง และมีความลำบากในการเก็บข้อมูล ดังนั้นการศึกษาวิจัยส่วนใหญ่จึงได้มาจาก การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านคนครีไทย แต่ผู้เชี่ยวชาญทางด้านคนครีไทยส่วนใหญ่ไม่มีเวลามากนักในการให้ข้อมูลในครั้งนี้ เนื่องจากภารกิจของท่าน จึงทำให้ได้ ข้อมูลที่จำกัด ในการเก็บข้อมูลแต่ละครั้ง ผู้วิจัยคิดว่าแบบสอบถามที่ให้นิสิตกรอกมี จำนวนมากเกินไป ซึ่งมีถึง 1,200 ฉบับ จึงทำให้ต้องใช้เวลาในการเก็บคืนด้วยความลำบาก และยาวนาน อีกประเด็นหนึ่ง ผู้วิจัยไม่ทราบว่ามีนิสิตแต่ละคณะ แต่ละชั้นปี จะ

ตอบแบบสอบถามที่สอดคล้องหรือตรงกับคำถามหรือไม่ เพราะดูจากการตอบแบบสอบถาม แต่ละคณะยังไม่ค่อยตรงใจกับผู้วิจัยเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรมีการวิจัยอย่างต่อเนื่องในเรื่องการยอมรับคนตรีไทย ทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบในเรื่องการยอมรับคนตรีไทย ของสถาบันการศึกษาในระดับต่าง ๆ
3. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับแนวโน้มของคนตรีไทยกับสังคมไทยยุคโลกาภิวัตน์
4. ควรมีการวิจัยแผนแม่บทการพัฒนาวัฒนธรรมด้านคนตรีไทยให้มากขึ้น
5. ในเวลาเดียวกันควรมีการวิจัย การไม่ยอมรับคนตรีไทย นักเรียนและนิสิตในระดับการศึกษาต่าง ๆ ทั้งในภาครัฐและเอกชน
6. ควรมีการวิจัยเรื่องปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้เยาวชนรุ่นใหม่ไม่สนใจคนตรีไทยเท่าที่ควร
7. รัฐบาลควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมคนตรีไทยอย่างเป็นทางการมากยิ่งขึ้น เช่น กระทรวงศึกษาธิการ ควรจะสนับสนุนเด็กในชนบทให้ได้มีโอกาสเรียนคนตรีไทยมากขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย